

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 69/26

V Lucemburku dne 12. května 2026

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-797/23 | Meta Platforms Ireland (Compensation équitabile)

Členské státy mohou stanovit, že vydavatelé tiskových publikací mají právo na spravedlivou odměnu, pokud udělí poskytovatelům služeb informační společnosti svolení k užití svých publikací

Soudnímu dvoru byla věc předložena v rámci řízení o žalobě podané společností Meta proti rozhodnutí italského Úřadu pro dohled nad komunikacemi (AGCOM). Podle společnosti Meta italské právní předpisy, kterými byl zaveden režim, jehož cílem je zajistit spravedlivou odměnu za on-line užití tiskových publikací, porušují evropský rámec práv vydavatelů na jednotném digitálním trhu.

Soudní dvůr rozhodl, že právo vydavatelů na spravedlivou odměnu je v souladu s unijním právem za podmínky, že tato odměna představuje hospodářské protiplnění za svolení k on-line užití jejich publikací. Vydavatelé musí mít navíc možnost udělení tohoto svolení odmítnout nebo jej udělit bezplatně. Ani nelze od poskytovatelů, kteří tyto publikace neužívají, požadovat platbu.

I když povinnosti zahájit vyjednávání s vydavateli, neomezovat viditelnost obsahu během tohoto období a poskytnout údaje nezbytné pro výpočet odměny, které byly uloženy poskytovatelům, omezují svobodu podnikání, jsou podle všeho odůvodněné, neboť přispívají k dosažení cílů unijního práva zajistit, řádně fungující a spravedlivé tržní prostředí pro autorské právo a umožnit vydavatelům návratnost jejich investic.

Podle Soudního dvora takové povinnosti, které posilují ochranu vydavatelů, umožňují nastolit spravedlivou rovnováhu mezi svobodou podnikání na jedné straně a právem duševního vlastnictví, jakož i právem na svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků na druhé straně.

Vývoj digitálních technologií zásadně změnil odvětví médií, a zejména odvětví tištěných médií, které čelí změnám zvyků uživatelů, rozvoji služeb on-line přehledů tisku a konkurenci nových digitálních kanálů. Tyto změny vedly k drastickému poklesu příjmů vydavatelů, což ohrozilo jejich obchodní model a zásadní úlohu v demokratických společnostech. K řešení tohoto problému bylo přijato několik legislativních iniciativ, včetně **směrnice o autorském právu na jednotném digitálním trhu**¹. Tato směrnice zavádí zvláštní právo související s autorským právem ve prospěch vydavatelů tiskových publikací za užití jejich publikací on-line poskytovateli služeb informační společnosti, což jim zejména umožňuje **udělit k takovému užití svolení, nebo je zakázat**².

Italský zákonodárce provedl uvedenou směrnici tak, že ve prospěch vydavatelů stanovil **právo na spravedlivou odměnu** za on-line užití jejich publikací, jakož i režim, jehož cílem je zajistit tuto odměnu. Italské právní předpisy tak poskytovatelům služeb ukládají povinnost vést s vydavateli vyjednávání o takové odměně, neomezovat viditelnost obsahu ve výsledcích vyhledávání během těchto vyjednávání a poskytnout údaje nezbytné pro její výpočet. Mimoto byl Úřadu pro dohled nad komunikacemi (AGCOM) svěřen úkol stanovit kritéria pro její určení v případě nedosažení dohody a zajistit plnění informační povinnosti poskytovatelů, a to i prostřednictvím sankcí.

V roce 2023 stanovil AGCOM na základě těchto vnitrostátních předpisů kritéria pro určení spravedlivé odměny za užití

tiskových publikací on-line poskytovateli služeb informační společnosti.

Jeden z těchto poskytovatelů, společnost Meta Platforms Ireland³, podal žalobu k Regionálnímu správnímu soudu pro Lazio (Itálie), kterou se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí. Společnost Meta zpochybňuje slučitelnost tohoto rozhodnutí a uvedených italských právních předpisů s unijním právem, zejména se směrnicí a svobodou podnikání zaručenou Listinou základních práv Evropské unie.

Vnitrostátní soud se tedy obrátil na Soudní dvůr za účelem ověření slučitelnosti vnitrostátního právního rámce s unijním právem.

Soudní dvůr konstatoval, že **cílem směrnice je přiznat vydavatelům výlučná práva na rozmnožování a zpřístupnění jejich publikací veřejnosti**, přičemž členským státům ponechává určitý prostor pro uvážení k zajištění jejich provádění.

V tomto kontextu je **právo vydavatelů tiskových publikací na spravedlivou odměnu přípustné za podmínky, že tato odměna představuje hospodářské protiplnění za svolení udělené poskytovatelům** k rozmnožování těchto publikací nebo jejich zpřístupnění veřejnosti **a že tito vydavatelé mohou udělení tohoto svolení odmítnout, nebo jej udělit bezplatně**. Ani **nelze poskytovatelům uložit žádnou povinnost platby, pokud takové publikace neužívají**.

Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit, zda italské právní předpisy tyto podmínky splňují.

Povinnosti zahájit vyjednávání s vydavateli, **neomezovat viditelnost** obsahu během tohoto období a **poskytnout údaje nezbytné pro výpočet** odměny, které byly uloženy poskytovatelům, **jsou rovněž přípustné**, neboť jsou způsobitelné **zajistit spravedlivou povahu** těchto vyjednávání, a tedy přispívají k cíli ochrany vydavatelů. Pouze poskytovatelé mají totiž k dispozici informace umožňující posoudit hospodářskou hodnotu on-line užití tiskových publikací, jako jsou příjmy generované nebo očekávané z takového užití. Vydavatelé se tak nacházejí, pokud jde o určení spravedlivé odměny, ve vztahu k těmto poskytovatelům ve slabé vyjednávací pozici. Kromě toho povinnost zdržet se omezování viditelnosti publikací ve výsledcích vyhledávání během vyjednávání umožňuje předcházet vyvíjení tlaku na vydavatele nebo také zastírání ekonomické hodnoty, kterou představuje užití jejich tiskových publikací.

Stejně tak **jsou přípustné pravomoci přiznané AGCOM** italskými právními předpisy, jelikož jejich cílem je **zajistit účinné uplatňování práv přiznaných vydavatelům**.

Nakonec Soudní dvůr konstatoval, že **tyto povinnosti spojené se sankční pravomocí AGCOM** zajisté **představují omezení svobody podnikání**⁴ poskytovatelů.

Nicméně konstatoval, že s výhradou ověření vnitrostátním soudem **je toto omezení podle všeho odůvodněné a přiměřené vzhledem k cílům unijního práva** zajistit řádně fungující a spravedlivé tržní prostředí pro autorské právo a umožnit vydavatelům dosáhnout návratnosti investic nezbytných k výrobě jejich publikací. Soudní dvůr zvláště poznamenal, že uložení takových povinností poskytovatelům umožňuje nastolit **spravedlivou rovnováhu** mezi **svobodou podnikání** na jedné straně a **právem na duševní vlastnictví**, jakož i právem na **svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků** na druhé straně.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ [Směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2019/790](#) ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES.

² Článek 15 směrnice 2019/790.

³ Je známá zejména jako provozovatel on-line sociální sítě Facebook.

⁴ Článek 16 Listiny základních práv.